

Publicerad 2014-02-01 19:52 av anits

eget foto

Nu vågar jag

jag vet vad jag kan

jag är inte rädd

tror på mig själv

vågar stå för mina åsikter

numera finns det inte någon

som säger till mig

Varför sa du så där?

Vem har frågat om din åsikt?

att bli kuvad, kränkt, att inte duga

vad jag än gjorde, vad jag än sa

det gjorde mig under många år

tyst, blyg och vågade ingenting

det började när jag var ett litet barn

jag fick inte gråta

visa mig ledsen

för stora flickor

gråter inte

visar inte känslor

jag visste inget annat

jag var äldst

skulle vara duktig

tidigt fick jag gå till affären ensam

över den stora vägen måste jag gå

med en lapp i portmonnän med pengar

ibland var väskan tung

jag hade svårt att bära den

fick stanna och vila flera gånger

det hände att den också var lätt

då gick det fort att komma hem

genom åren har det nästan

alltid varit så

att jag gjort något fel när vi träffat

vänner och bekanta

Det har inte varit lätt

att alltid bli ifrågasatt

att känna att inte duga

som den jag är

nu bestämmer jag själv

vad jag vill säga

hur jag vill säga det

jag vågar vara den jag är

är inte rädd för att bli ifrågasatt

jag står för den jag är

min tro är stark

den har hjälpt mig genom livet

annars kanske jag inte suttit här i dag

skrivet ner mina tankar

min mormor lärde mig mycket

tog mig med till kyrkan

den kyrka jag idag

har förmånen att vara

kyrkvärd i

att våga är att våga tro på sig själv

och den man är

många gånger är det

som jag velat ge upp

när allt varit så tungt så svårt

då det varit det allra lättaste

att bara få somna in

från det och dom som gav mig

alla gliringar allt för tal

så panikångesten blev mitt liv

under många år

dessas tider försöker jag glömma

genom att skriva och skriva av mig

nu vågar jag säga ifrån

ingen ska aldrig mer få mig

att känna som jag gjorde

under många år

anits 1 februari 2014

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten